

BAJTÁRSI

LEVÉL

1955. VIII. évf. 10. sz. levél. ----- 91. oldal. ----- Driebergen, 1955. okt. 10.

CSENDŐRÖK A VASFÜGGŐNYON TÚL.

Egy évekkel ezelőtt tengeren túlra kivándorolt földim kerésett fel nemrégén itt e vén földteken, amelyhez úgy ragaszkodunk, különbözően mi, immáron nem a legfiatalabbak.

Magyar barátunk odahaza a közigazgatásnál szolgált s nemcsak ismerte, hanem nagyon is becsülte szép intézményünket. Járőreinken keresztül. Hiszen ezekkel nap mint nap érintkezett. Elragadtatással emlegette most is a pompás kakastollas embereket, teljesítményeiket s nem győzte dicsérni rendíthetetlen igazságérzetüket, minden körülmények között megőrzött pártatlanságukat.

De hadd adjam át a szót neki:

"Tetszik tudni én csak a csendőröket ismertem, a járőröket, az őrsparancsnokot. Tiszt nem volt a járászékhelyén. Tiszttel sohasem kerültem érintkezésbe. Csak távolról láttam csendőrtisztet, amikor az őrsön szemlélt. De azt feltételeztem, hogy ilyen derék csendőrök tisztjeinek rendkívül derék embereknek kell lenniök.

S amikor egyet megismertem, a benyomás róla minden elképzelésemet meghaladta.

Én is 1945-ben menekültem az orosz elől. A nagyobbik fiam elszakadt családomtól még meneküléstink előtt. Hazamentem, hogy megkeressem. Nem találtam nyomát sem. Azok az istentelenek felszámolták bizonyára...

Rákosiék fogdmegjei engem is elfogtak és egy gyűjtőtáborba dugtak. Itt csupa nyilttekintetű ember között találtam magamat, sok szabadonjáró egyenruhásétől eltérőleg.

Naponta létszám ellenőrzés. Egy ilyen alkalommal az egyik fogdmeg sorba kérdezett bennünket: -Te mi voltál?- Mindenikünk válaszolt, hogy honvéd, páncélos, tizedes, szakaszvezető avagy SS.

A pribék megnézett bennünket s még az SS-nek is azt mondta:

-Jól van.- Egy olyan 30 éves körüli társunk azt a határozott választ adta, hogy: -Csendőrtiszt.-

-Mi, te csendőrtiszt voltál? Te szemét!- És olyan jelzők következtek, amelyeket a papír sem bír ki.

-Mi voltál?- kérdi most már fenyegető hangon a népi demokratikus rendőr, aki nyilván e korszak előtt fegyháztörteték lehetett.

-Csendőr százados!- hangzott a felelet határozott, de nem ki-hívó hangon.

-Majd megmutatom én, hogy te mi voltál!- kiáltja pribékünk s azzal elvitte a csendőrtisztet. Mi némán meredtünk egymásra.

Amikor visszahozta, társunk össze volt törve. Ami kilátszott belőle, csupa vér volt.

-Mi voltál?- kérdi ismét a pribék. -Csendőr százados- válaszolja újból tört testből, de töretlen hangon. -Előre! Takarodj!- és kirugdalta a helyiségből megkínzott társunkat... S bennünk a részvét, a tisztelet nem talált szavakra.

Amikor visszatért a pribék, bedobta közénk az össze- vissza-

vert, meggyötört testet. Társunk zihált, majd összeszorította fogait, hogy rajta senki fájdalom nyomát se lássa.

-Na te szemét! Most mond meg, hogy mi voltál? - Minden erejét összeszedve, a fenevág szemébe nézve, vérző ajakkal, kemény hangon odavágta hősünk, hogy: - Csendőr százados! Lost is az vagyok! -

Csak néztük bajtársunk átszellemült véres arcát, egymás csodátlátó tekintetét, majd a pribéket... Ez meghökkent, nem bírta a csendőrtiszt tekintetét s lesütött szemmel, mint egy megvert kutya, úgy osont ki a helyiségből.

Egy pár nap múlva sikerült megszöknöm és szerencsésen átjutottam a határon. Amíg én ott voltam, a pribék messze elkerülte a csendőr századost, aki sebeitől kezdett kigyógyulni.

Hogy azután mi történt velem, nem tudom... S a nevét még nem mondhatom meg, de a szívemben őrzöm.

Drága a jó Garay Pistám, néhai való hűségés alantóság, ha nem tudnám, hogy ifjú életedet Várad védelmében áldoztad fel, Téged látnálak e törhetetlen hősi viselkedésben!

De tudom, vannak közületek sokan ilyen hősök!

Elő hős fiatalok Ti vagytok az újraéledő Csendőr Testület reménysegei!

Egy Szibériából hazatért nem magyar, de lelkes idegen-csendőr bajtársam elbeszélése:

"Bennünket csendőröket egy táborba vittek. Kemény volt a munka. A napi követelmény nagy volt, az élelmezés silány. Soraink az évek során ritkulgattak. Sokat elszólitottak a mennyei nagy seregbe.

Itt ismerkedtem meg a magyar csendőrökkel. Mélységes tiszteletet váltottak ki belőlünk mindannyian. Ők voltak a legfegyvelmezettebbek, a legszorgalmasabbak és legfőképp a legbajtársiasabbak.

Bajtársiaságuk irányunkban is őszinte és mesterkéletlen volt. Egymás között a csodával határos!

Ha egy tiszt gyengélkedett, nemcsak ápolták, hanem összefogott a legénység és elvégezte a muszály-munkából az ő részét is.

De ha egy csendőr altiszt merült ki, a tiszték versengtek az ő munka részéért s az ápolást nem engedték volna másnak át.

Egymás között rendfokozatukkal és a legnagyobb tisztelettel szólitották egymást felfelé, lefelé egyaránt. Torzsalkodás ismeretlen fogalom volt közöttük.

A mi helyzetünk az idők folyamán javult. Az övék soha. Mi kaphattunk hazulról postát, országunkból szeretetsomagokat. Némik ez mind tilos volt. Es irigységet irányunkban mégsem lehetett tapasztalni náluk. Nem keseregtek, nem panaszkodtak és sohasem csüggedtek.

Felejthetetlen az az igazi bajtársiaság, amelyben éltek és amelyben hagytuk őket. Büszke lehet, hogy Ön is magyar csendőr!"

Idegen-csendőr bajtársam magamra hagyott felemelkedett lelkivilággal... Azután a tükörbe néztem s végtelen szegényérzet fogott föl.

Mi, akik szabadföldön élhetünk, mi az a nekünk szokatlan munka a mindennapi kenyérért az ő robotjukhoz képest?! Hogy essen jól a zsiros, kaloriás táplálék, amikor bajtársaink főtápláléka odaát a káposzta vízben?!

S ha az emigrációs bajtársiaságot az övékéhez mérem, nagyon érzem magamat az övékétől s parányinak az emigrációsétól. A főlemelő érzés a szegényérzessel váltólézként borzongat!

Eljűk bajtársiaságunkat úgy, Emigrációs Bajtársaim, hogy sohasem kelljen szegyelni magunkat so akkor, ha szibériai bajtársainkra gondolunk, se akkor, ha -adja Isten mielőbb- viszontlátjuk egymást Hazánkért, Népünkért való csendőri szolgálatunkban!

(Nagyapa)

=0=0=0=

MI IS AZ A CSENDŐRTUDOMÁNY?

12. levél.

Legutóbbi levelemben a Szut. 71. p-ját idéztem, hogy mi, illetve mi az a magyar csendőr?

Elsőnek ezt kellett felelevenítenem, mert a benne foglalt etnikai tényezők nélkül nincs csendőr, csendőr nélkül pedig nincs csendőrség! Most azonban nézzük, hogy hogyan tagozódik Utasításunk?

Ha egy új könyv kerül a kezünkbe, minden értelmes ember előbb a tartalomjegyzékét nézi át, hogy tájékozódást szerezzen arról, amit a könyvtől várhat. A türelmetlen ember pedig -különösen, ha regényről van szó- belekukkant az elejébe s rögvest a végét nézi, hogy vajjon a főhős, már mint Valdemár, elveszi-e a regény hősnőt, már mint Kunigundát?

Hát mi az értelmes emberek közé soroljuk magunkat-könyvünk pedig nem regény-s ezért áttanulmányozzuk a tartalomjegyzékét, hadd legyünk tisztában, hogy mit hol találunk meg? Megjegyezhetjük azonban mindjárt azt is, hogy Utasításunk a végén még egy tárgymutatót is tartalmaz, amely különösen fogalmak keresésekor nyújt hathatós és gyors segítséget.

A Szut. két részből áll: I. Szervezet, II. Szolgálat.

A Szervezet két fejezetre oszlik: Szervezeti határozványok, Szervi tagozódás.

A II. rész, a Szolgálat, tíz fejezetet foglal magában: Elvi határozványok, Személyes magatartás, Belső szolgálat, Közbiztonsági szolgálat, Szolgálati jogok és azok gyakorlása, A megelőző (preventív) szolgálat, Nyomozó szolgálat, Megelőző és nyomozó szolgálat egyes különleges esetekben való eljárás, Felszólított szolgálat, Személyes szabályok.

Van egy függelék is: Utasítás a fürdő-különítmények és fürdőőrök számára.

Aztán a mellékletek következnek, számszerint 25, mennyiség szerint azonban 28, mert 3 közülük "a"-val van törve (3/a, 15/a, 20/a).

Ha e szolgálati könyvünk regény lenne, akkor Valdemár és Kunigunda egyesülését vagy elszakadását a Helyesbítések között kellene keresnünk, mert ez áll a legeslegvégen. De még sok utasításnak is a végén. S a helyesbítésekben nem volt a trianoni korszakban hiány. Sőt az a furcsa helyzet is bekövetkezett egyszer, hogy egyik utasításnak hamarabb került kezünkbe az I. sz. helyesbítése, mint maga az utasítás. Baj azért nem lett belőle. Sőt! Ez volt az első eset, hogy a határozványt, az érvényeset tanultuk meg mindjárt, mert a helyesbítéseknél sohasem az új szöveg adott nehézséget, hanem a régi, hogy hogyan is felejtjük el gyorsan.

Remélem, hogy kedves Olvasóim sok régi, meghitt, jó ismerősré találtak a fejezetek között!

S most hadd idézzek az Általános magatartás és viselkedés fejezetéből, a 74. pontból:

"A csendőrt esküje mindenkiivel, tehát hozzátartozóival szemben is a legszigorúbb titoktartásra kötelezi. Ez a titoktartás nemcsak a kiadott parancsokra és rendelésekre, hanem mindarra vonatkozik, ami a csendőrnök szolgálati teljesítése közben szolgálati állásából és szolgálati ténykedéseiből kifolyóan tudomására jut.

Tilos továbbá mindazt, ami a testület kebelén belül történik, ami a szolgálatot vagy az őrs belső életét illeti, vagy ami előljárók, feljebbvalók, bajtársak és alárendeltek személyére vonatkozik, hivatlanokkal közölni vagy az ő jelenlétükben tárgyalni. A családtagok ezirányu magatartásáért a család fő felelős.

Éppen ezért a csendőr minden nyilatkozatában legyen óvatos. Ismeretlen egyénnel szemben legyen mindig tartzkodó és mindenkiivel szemben, aki arra a legcsekélyebb okot szolgáltatja, gyanakvó és éles szemű.

A csendőr a szolgálati titkot a testületből való kilépés után is megőrizni köteles."

Minden csendőr esküjéhez hű, mert Haza és Nemzet van! Alkotmány is! Hatalombitorlás ellenére is!

Szi ulusz.

=0=0=0=

NYUGAT NEM HISZ A SZEMÉNEK!

(folytatás)

Reggel 6 óra tájban a rántottleves féle elfogyasztása után az udvarban lévő szalmahordás helyiségbe való felhordásával foglalkoztatták az őrizők a deportáltakat. E munka közben az egyik deportált az ablakon át kísérelte meg az összeköttetést felvenni a külvilággal. Kis papírszeletből galacsint gyurt és ledobta az ablak alatt elhaladó idősebb nő elé.

Még nem végeztek a szalmahordással, amikor 3 orvos érkezett a helyiségbe, kik a sérülteket kezeléséhez fogtak s gipszbe tették V. kereskedő eltört karját is. Amíg az orvosok foglalatostkodtak, a szomszédos szoba ablakán keresztül kívülről egy rongyalabdát hajítottak be. Lent

egy férfi kezével magyarázta az ablakon kitekintő deportáltaknak, hogy a labdában van valami. Felbontották azt s egy papírszelet volt benne a következő szöveggel: "Mindent elkövetünk érdeklükben. Irják össze, hogy kik vannak itt. Délután 3 óraker visszajövök a válaszárt".

Az orvosok eltavoztak, a deportáltak pedig hozzáfogtak a névsor összeírásához. Papír hiányában újságnak széleire jegyezték, amit belecsoomagoltak a rongyokba. Délután 3 óraker megjelent az ismeretlen férfi és neki ledobták a rongyba csomagolt névsort.

Az esti órákban már több deportálthoz jött látogató, de a rendőrök nem engedték be őket a laktanyába, hanem a hozott takarókat és egyéb holmikat átvtették és átadták az illetékosoknak.

Ujból jelentkezett az ismeretlen és most egy olyan egyn után érdeklődött, akinek a neve nem volt a névsorban. Nyomban válaszoltak neki, hogy Borbély-Maczkly Emillel és Kb. 15 társukkal együtt előző nap estején, 22 óra tájban, polgári egyének gépkocsikkal a kórházba szállították őt is.

A következő nap délben az ismeretlen a bevált módszer szerint tájékoztatta a deportáltakat, hogy Miskolc összes kórházait felve-resték, de azokban nem találtak egy személyt sem azok közül, akiket a kórházba való szállítás ürügyével közülük elhurcoltak. Borbély-Maczkly Emil holttestét a sétányon találták meg s mellé egy késszurással papírszelet volt tűzve: "Igy járnak az árulók". Pár nap elteltével pedig arról értesültek a deportáltak, hogy a kórházba való elszállítási ürüggyel elhurcoltak közül más kettőt, a Sajó partján lakó bolgár-kertész a Sajóbölg fogott ki. Mindkettőnek a feje volt beszagatva. A többiekről senki nem tudott.

Pár hét eltelté után a rendőrség a népügyészségnek adta át a cső.laktanyában őrzött deportáltakat. Az volt a vád ellenük, hogy a háború folyamán és azt megelőzően hátrányos megjegyzést tettek a kommuniz-misra, illetve helyeselték Horthy, Hitler és Szálasi cselekedeteit. A nép-bírság valamennyi deportáltat 1-3 évig terjedő fogház büntetésre ítélte.

Ilyenek történtek Miskolcon, de ezekkel azonosak az ország több városában is, megsem említve a gyömrői kiserdőt, ahol a főváros nagy-jait vadállati módon mészárolták le.

Mindezek után eszembe jut az amerikai külügyminiszter, Dulles 1954. október 23-án elhangzott beszéde, amelyben leszögezte, hogy: "Ve-gyék tudomásul mindazok, akik türelmetlenek az amerikai külpolitika-ával szemben és jegyezzék meg jól, hogy Amerika a legvégsőig olmezy, hogy bé-kés íton oldja meg a világfeszültséget és szabadítsa fel a vasfüggönyön túli nemzeteket!" Ezt az elvet Eisenhower elnök is hangoztatta a genfi konferencia után Philadelphában tartott beszédében, sőt kijelentette, hogy az Egyesült Államok sohasem fogja elismerni a kommunisták lény-szer-uralmát Kelet-Europa népei fölött és sohasem fog olyan szerződést alá-írni, amely ezt az elnyomatást megpecsételné.

Mi bizunk a két nagy államférfi nyilatkozataiban s azokat reménykedve vesszük tudomásul ezalkalommal is. Szerényen azonban megjeg-yezzük, hogy szerződéses megállapodással nem lehet biztosítani a világ tartós békejét azzal a Szovjetunióval, mely Teherán, Potsdam és Yaltában aláírt s általa is elfogadott szerződéseket csak addig tartotta be, míg azokból haszna, előnye származott. Amikor pedig ezére nem volt tovább kilátása, ugy rugott bele a szerződésekhbe, mint kotló a türekhbe. Ezek pe-dig már tények s nem mi, emigrációban élő magyarok találtuk ki.

Szeretnénk, ha mindenki ugy tudná, mint mi azt, hogy Orosz-or-szág háborús felkészülésének befejezte után nem hangoztatja többé a bé-két, sem nem kiserletezik újabb és újabb biztonsági szerződések létreho-zásával, hanem Párisban, Londonban és New-Yorkban is megrendezi a miskol-ci vérfürdőt.

Tudjuk, hogy a szabadvilág jelenlegi vezetői ezt nem akarják s éppen ezért bizunk abban, hogy az október 27-én kezdődő külügyminiszte-rk tanácskozásain lerántják a szovjet álarcát s konkrét intézkedéseket foganatosítanak ellene. Több mint tíz esztendő telt el már csak az idő-nyerést -szovjet cél- szolgáló eredménytelen tárgyalásokkal s elérkezett a 24. óra a Nyugat számára, amikor cselekednie kell, ha nem akarja a szovjet "paradicsomot" megizlelni.

A KÖDÖN TÚL.

A ködön túl valami dereng...
 Lelki szememmel már a fényt látom.
 Szívem elhallult dobogásait
 Egyre erősebb verésre váltom.

Érzem, jönni fog egy szebb, boldog világ,
 Kell még, hogy újra ragyogjon a nap.
 Amikor minden arra érdemes
 Isten kezéből új életre kap.

Hallom a hangod, tövises Krisztus,
 Dörög a szavad, merre visz az út,
 Hol minden ember, ki Téged követ,
 Egy szebb életnek birtokába jut.

Igéd testet ölt a szeretetben,
 Testvériségben él majd a világ.
 Látom testedet kereszted nélkül;
 Megváltóm, Téged, Isten egy Fiát!

Dicsőség Néked, tövises Krisztus!
 Utad, Életed, Igazad, Neved
 Valósággá vált, ragyog felettünk
 S itt él közöttünk szent ígéretd.

Dicsérünk Téged mi, sorsdobáltak,
 Dicsóit minden, a fű, fa, virág.
 A ködön túlról már felbátorlik
 Hozsannát zeng az egész világ.

Nem folyt hiába el drága véred,
 Nem vált semmivé a nagy áldozat.
 Felragyognak a könnyező szemek,
 Szebb lesz ott az égi boltozat.

Tövises Krisztus, hallom a hangod,
 Lelki szememmel látom a fényed,
 S Kárpátok ülén zengve zeng a magyar-
 Tövises Krisztus-hozsannát Néked.

Hajas István.

=0=0=0=

CSENDŐR KARÁCSONYI AKCIÓ.

A már hagyomán os és eddig mindég sikeres karácsonyi akciókat megismételni bhajtjuk. Magunk erejéből nem tudunk segíteni az önhibájukon kívül még mindég szűkölködő, bÉna, beteg Bajtársainkon, sem pedig a két magyar iskolában tanuló csendőrgyermekeken.

Ismételten a segíteni kész s jobb anyagi viszonyok között élő Bajtársainkhoz fordulunk. Segítsenek a Szeretet ünnepén feleltetni a szűkölködőkkel sanyarúságukat s ajándékaikkal szerezzenek nekik legalább Karácsony alkalmával egy kis örömet! Hadd érezzék, hogy nem hagyták el őket a jobb sorsban és egészségben élő csendőrgyermek nagy család tagjai. Senki ne feledje az áldozatkész Bajtársak közül, hogy "a jókedvű adakozót szereti és megáldja az Ur" !

Adományokat: PÉnz, ruha, élelmiszer (az utóbbiakat vámentesítve) a B.L. szerkesztősége címére kérjük "Csendőrgyermek" megjelöléssel, mely azokat az illetékesekhez továbbítja. A magyar iskolában tanuló részére szánt küldemények közvetlenül irányíthatók az iskolák követtkező címére: Direction Ungarische Gimmnasi m, Innsbruck, Sill Gasse 10, Austria és Direction Ungarische Gimmnasi m, Bauschlott-Schloss, Krs. Pforzheim, Deutschland.

Minden adományt lapunk hasábjain nyilvánosan és köszönettel nyugtázunk. Ezenkívül összefoglaltan beszámolunk majd ezen akció eredményéről, miért is kérjük azon csoportjainkat, amelyek közvetlenül is eszközölnék karácsonykor segítséget, közöljék azt a szerkesztőséggel.

Adományokat f. évi december hó 15-ig kérjük ide eljuttatni és a közvetlen segítséget eszközölő csoportjaink tudósítását f. évi december hó 31-ig megküldeni.

=0=0=0=

A VIRTUS .

Ugy este lo óra felé már nagyon hangos volt a "Halk Alsó"-hoz címzett Blaubart Mózsi korcsmájának ivója. Pedig csak közönséges hétköznap volt. E hétköznap azonban különbözött a többitől. Nem a mulatozás miatt, mert ez alapjába véve ritka valami volt Sövénymentén. Azért ütött el a többitől, mert ma délután temették el a falu legszebb lányát: Udvaros Sárít.

A Szentháromság-i búcsun még javában ropta a talp alá vált a többi lánytársával. Kézről-kézre járt, mint a jó táncos, vigkedvű, tarkaros, eladó sorban lévő többi lány. Csak akkor hagyta abba a "mártogatós"-t, meg a "rezgő"-t, ha a süket Misi cigány végleg kifulladás. Es három hét is alig telt el, már el is temették. Ja, a tudósaj ilyen nyavalya... Meghozza, ha "galoppierend". Ha gyors lefolyású. Nincs mentség. Csak egy kis huzatot kapott, csak egy kis túl hideg pohárka vizos bort ivott... Reggelfelé már szaladt rajta a hideg... Es ma, temették...

A falu legényei mind ott voltak a temetésén. Hisz' mindegyik szerette, elközdött velük... Most hát a halotti tort ül. Csendesen indult, mint e tornál szokásos, de a jó kis homoki lassan-lassan hangulatot is teremtett, bár mindenki fékezte magát, de holmi burjantás mégis csak ki-kiszorult hol egyikből, hol a másiktól...

..

-Legények, tudják mennyire örülök, ha jó kedvük van és ilyen szépen, csendesen elbeszélgetnek, de éjfél felé jár, lassan záróra jön és a csendőrök is jöhetnek, szólt jóindulatot szinlelve Mózsi Korcsmáros.

-Mink addig maradunk, amíg akarunk, nekünk nem parancsol senki-kiáltott egy borizú hang a sok közül.

Mintha csak rendelésre történt volna, e pillanatba lépett az ivóba a csendőr járőr.

-Legények, záróra közelodik, fizessenek és csendesen, rendben menjenek haza.

A komoly felszólítást néma hallgatás követte. Csak a legénybíró állt fel az asztaltól a járórhöz lépve, -örmeister ur, csak kiisszuk a maradékot és akkor megyünk.

-Jól van, de úgy is legyen. - A járőr már el is távozott.

..

Mintha csak megvadult volna a kis hürcsög, Dallos Ferkó, hát nem rákezdí torka szakadtából a

"Nem vagy legény Berci"...-t.

-Aztán miért nem vagyok legény Ferkó? - kérdezte az egyetlen Berci, aki szintén ismeretes volt hirtelen fellobbanásáról.

-Mert nem mersz velem fogadni.

-Én meg hogy nem merek? -

-Nem mersz velem fogadni, hogy éjfélkor, amikor a toronyóra üti a 12-t, akkor lépek be a temetőbe, elhozom ide Sári fejfáját, megmutatom nekik és vissza is viszem.

-Ilyen bolondságba nem fogadok. Hagyd Sárít pihenni és ne zavarj a temető csendjét a te ostobasággoddal.

-Én is azt tanácsolom Ferkó, maradj velünk csendben. Tudjuk, Sárít megkérte, de ő nem-et mondott, de ami volt, elmúlt. No meg aztán hátha beléd kapaszkodna valami kődörgő rossz lélek és mi lenne velünk, ha nem találnál visszajönni? -

-Attól nyugodtak lehetek, hogy én el is megyek, meg vissza is jövök. Szeretnék találkozni azzal a kőborgó szellemmel! -

-Te, a vén Bazsa Kati is mostanában halt meg, pár napja temették, annak a szelleme kőborgó. Azt mondják róla, életében gyakran meglovagolta a seprünyelet és azon utazott a Gellért-hegyre, mert ott volt a boszorkányok találkozója minden pénteken éjfélkor. Egy ilyen boszorkánnyal pedig nem tanácsos összeakaszkodni.

-Nem félek én a Bazsa Katitól sem, meg egyéb szellemektől sem. Jó mélyre eltette János bátyám, a sirásó. Még én is segítettem elhantolni. Seprüt meg nem tettek melléje, így aztán nem tud előjönni.

-Tíz perc múlva éjfél. Én most indulok. Ha elhozom a Bazsa Kati fejfáját, Ti összesen fizettek tíz liter bort, melyet a jövő vasárnap megiszunk. Ha nem, akkor én fizetek nektek. Természetesen vissza is viszem.

-Ne okoskodj Ferkó! Hadd a halottakat nyugton.

./.

-Ugye féltetek? Vagy talán sajnálatok tölem a tiz litert? Ti is isztok belőle, csak én esetleg többet. -

Nem lehetett vele beszélni. A legénybíró karjánál fogva tartotta vissza, de kiszakított a magát, elrohant.

Kis idő múlva tényleg megjelent Ferkó a Bazsa Kati fejféjával. Nem örült senki a dicső tettnek. Dicséret, elismerés nem hangzott el.

-Vidd vissza Ferkó, mi meg menjünk haza- szölt a legénybíró. És mert ő mondta, szónéklül felkeltek a legények és ki-ki ment haza. Ferkó meg a temető felé vette útját a fejféjával.

Másnap már hajnalban érdeklődött az öreg Dallos a legénybíró-rónál, mi van Ferkóval, mert az éjjel a tórról nem tért haza?

A legénybíró elmondta a történeteket és Ferkó apjával együtt a temető felé indult.

A temető egyik sarkában, ahol a Bazsa Kati sirja volt, a fejféjára ráborulva holtan találták Ferkót.

Futótüzként terjedt el a faluban, hogy a Bazsa Kati megfogta és megfojtotta Ferkót.

Természetesen az űrs vette kezébe az eset kibogozását.

Mindjárt a helyszínen kiderült, hogy Ferkó az előtte levő ünneplő kötényének egyik sarkát a korbába tűrte, hogy könnyebben tudjon mozogni és a kötény szabadon maradt sarkát a fejféjával együtt a földbe tűzte. Amikor fel akart állni, nem tudott, mert a kötény is földbe volt szúrva.

A boncolás szívszélhűdést állapított meg.

Nem Bazsa Kati kődorgó szelleme, hanem saját szíve, meggondolatlan, izléstelen, italos virtusa ölte meg.

=0=0=0=

HOZZÁSZÓLÁST KÉRUNK.

E rovatunkat tovább folytatjuk és most a következő kérdésre kérjük Bajtársaink elgondolásait: Milyen elbírálás alá essék a csendőrség altiszti karának nősülési ügye?

A csendőrség csak válogatott egyéneket vett fel a Testületbe s ebből szinte természetesen következik, hogy az illetők nősülését is bizonyos korlátok közé szorította. Mellett ez, mert a régi mondás szerint a nő felemel, vagy lesülleszt.

Helyes volt-e a múltban a nősülések elbírálása, milyen alapon kellene azt a jövőben rendezni?

Tény, hogy a vagyon egyedül nem boldogít. Kérdéses lehet-e csendőr feleség egy vagyontalan leány, ha erkölcsi tekintetben meg is üti a mértéket? A normálisan megkötött házasságok rendszerint addig jók, amíg a mézeshetek elmúltával a "kell", a szükség nem kopogtatott. Jó lehet-e az a csendőr házasság, ahol a szükség, a nincstelenség az úr, ahol a szolgálatban álló cső.-nek azon kell törnie a fejét, mit hogyan, honnét tudjon előteremteni, ami a családjának legszükségesebb? Tud-e anyagi gondokkal küzdő cső.pártatlan lenni, nem-e azt keresi, kitől, mit tud kapni áron alul, de valahogy úgy, hogy arról előljárói, bajtársai, a lakosság ne vegyen tudomást.

Hangsúlyozzuk, nem a vagyon a fontos, de kell, hogy valamije legyen az arának.

Mi gyakorlatban azt tapasztaltuk, hogy a cső.apa megkereste a családjá részére a kenyeret illetményei révén, a cső.feleség pedig adta vagyona után a családnak a "talácsot s így takarékos életmód mellett tellett mindenre, ami szükséges volt, de természetesen nem luxus holmikkra, hanem arra, hogy a családi élet terén is megbecsülést, tisztelget tudott teremteni és fenntartani, az ilyen házasság boldog is volt. A cső. gyermekek nagyobbik része magasabb iskolát is végzett.

Egy másik kérdés lenne, korlátozzuk-e a legénység nősülését úgy, mint a múltban volt, ha nem, úgy miként volna szabályozandó?

A hozzászólásokat 1956 évi január hó 15-ig kérjük a szerkesztőség címére megküldeni. A tárgyat kimerítő részletes elgondolásokat lapunkban is közölni fogjuk s ezenkívül az összes résztvevők között egy kiváló magyar író művét fogjuk kisorsolni s a nyertes címére azt megküldjük.

=0=0=0=

OCTOBER 6.

Emlékezzünk 1849. október 6-ára, nemzeti gyászünnepeink évfordulóján! Az irt napon a Tizenhárom Aradi Vértanú áldozta életét Hazánk és Nemzetünk szabadságáért! Áldozatuk erősitse meg Hazánk jelenlegi legszörnyűbb rabságának megszabadulásába való hitünket s a Mindenható váltása ezt valóra mívelőbb.

-o-o-o-

AHOGYAN MI LÁTJUK.

Északnyugat-Afrikában, Francia-Marokkóban már hosszabb idő óta véres forradalmi események játszódnak le a felkelő bennszülöttek (arabok, bérberék) és a francia gyarmati csapatok között. A felkelés annyira komoly méreteket öltött, hogy Franciaországnak a "NATO" kötelékébe tartozó csapataiból kellett erősítéseket küldeni Marokkóba. A halottak és sebesültek száma -mindkét oldalon- jelentős.

Europa védelmi rendszerében Ény. Afrika hadászati szempontból komoly szerepet játszik, miért is szinte elképzelhetetlen, hogy a felkelők soraiból hiányoznának a kommunista agitátorok. A kommunista párhelyiségek átkutatása során kétségtelen bizonyítékok is kerültek a francia hatóságok kezébe, hogy a kommunisták Algirban 1954. november óta együtt dolgoznak a felkelőkkel. Azért Algir katonai kormányzója szeptember 12-én a NP. működését és sajtóját az ország egész területére betiltotta.

Az afrikai kérdés az október elején New-Yorkban üléselő Nemzetek-Szövetsége előtt is szóba került. Franciaország képviselői tiltakoztak az ellen, hogy ezen ügyet ott tárgyalják, lévén az francia belügy. A szavazásnál a szovjet a francia álláspont ellen nyilatkozott.

Megtörtént dr. Adenauer kancellár moszkvai látogatása is a múlt hó 9-13 között. A német küldöttség alapos felkészültségére mutat, hogy az ősz kancellárt több közvetlen politikai megkötésén kívül, mintegy száz főnyi, különböző szakértőből összeállított bizottság és az egész küldöttség személyi biztonságáról gondoskodott fegyveres őrség kísérte el útjára (Ugy látszik, hogy nem nagy volt a bizalom).

A moszkvai tanácskozások tárgya volt: 1./Németország egyesítése. 2./A Német Szövetségi Köztársaság és a Szovjet-Unió diplomáciai kapcsolatok felvétele. 3./A Szovjet-Unióban még fogvatartott német állampolgárok szabadon bocsájtása.

A szovjet urai -a szokásos kommunista módszer szerint- Adenauer lerohanni akarták, amikor azzal a javaslattal álltak elő, hogy Németország fordítson hátat a nyugati szövetségeseinek, mondja fel a párisi szerződéseket és lépjen ki a nyugati védelmi rendszerből. Ez azonban megghiúsult a kancellár sziklaszilárd álláspontja miatt. Erre a Kreml urai fordítottak a köpenyegen és azt hangsúlyozták, hogy Németország egyesítése kizárólag német kérdés. Ha Nyugat és Kelet-Németország vezetői arról még tárgyalni sem hajlandók, annak nem az oroszok, hanem maguk a németek az okai. Adenauer kijelentette, hogy az egész Németországot egyedül és kizárólag a bonni kormány képviseli, mert az demokratikus választások után jött létre és szóba sem áll a szovjet által kinevezett u.n. pan-kovi kormánnyal és Németország egyesítésének kérdése a győző, négy nagyhatalom hatáskörébe tartozik. E kérdésben tehát a megegyezés lehetetlen volt. A másik két kérdésben is csak nagy nehézségek árán és az utolsó percekben jött létre megegyezés. Ugyanis a diplomáciai kapcsolatok felvételét a kancellár csak azzal a feltétellel volt hajlandó elfogadni, ha a szovjet minden visszatartott hadifoglyot, elhurcolt vagy internált polgári személyt, sőt háborus bűnösként elítélteket is -tekintet nélkül arra, hogy az illető Nyugat vagy Kelet-Németország területéről származnak- záros határidőn belül szabadon bocsájt. A végleges hozzájárulást a bonni parlament határozatától tette függővé. Időközben a parlament ezt megszavazta és újság-hírek szerint az első hadifogoly szállítmányok a szovjetből e hó 9-én Németországba megérkeztek.

A Szovjet-Unió és Csohoszlovákia szerződészet kötöttek Egyiptommal, Saudi-Arábiával és más arab államokkal nagymérvű hadianyag és fegyver szállításokra. Az új fegyverek kezelésének betanítására szakértőket is küldenek, ami nem jelent mást ez esetben, mint a szovjet előretörését a Földközi tenger térségében.

Reméljük, hogy a most ismertetett tények után a szovjet nem tudja újiból megnyergelni a nyugatiakat és e hóban kezdődő külügyminiszteri konferencián.

-o-o-o-

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Valamennyi Terület és Csoportvezetőnek. A legénységi állományu csendőröknek a Vezetési Bizottságban való képvisellete céljából területenként egy-egy legénységi állományu MKCSBK tag választandó.

A választást úgy kell eszközölni, hogy minden csoport egy-egy személyt hoz javaslatba és ezt a területvezetőnek bejelenti. A területvezető az összes bejelentett személyek nevét tudtul adja a csoportoknak, amelyek ezek közül választanak területi vezetési bizottsági tagot s azt a területvezetőnek bejelentik. A már javaslatba hozott saját csoportbeli személyt az illető csoport újból nem jelölheti. A legtöbb szavazatot kapott jelölt lesz a vezetési bizottsági tag.

A területvezetők az így megválasztott tag nevét, rendfokozatát és címét a Központi Vezetőségnek f.év végéig bejelentik.

Miután a kanadai területvezetői tisztség jelenleg nincs betöltve, a kanadai csoportok küldjék be javaslatukat a torontói csoport vezetőnek, aki a választásra a fentiek értelmében intézkedik.

230/1955 sz. Salzburg, 1955. szept. 29. FOLKUSHÁZY LAJOS s.k. nyál. altbgy.
a MKCSBK vezetője.

Jelvény érvénytelenítése. A 159 sz. jelvényünket tulajdonosa elvesztette s az elő nem került. Központi Vezetőségünk a fenti számú jelvényt érvénytelennek nyilvánította s pótlása iránt intézkedett.

A kanadai csendőr nagy találkozó erkölcsei sikerét örömmel hozzuk nyilvánosságra. Ugyanis az azon résztvevők által nemzeti ügyünkben szerkesztett, aláírt és a nyugati nagyhatalmak genfi konferencián megjelenő Vezetőhez eljuttatott memorandumokra az U.S.A. külügyi hivatala, Kanada miniszterelnöke és a kanadai Külügyminiszter helyettese az alábbiak szerint válaszoltak:

U.S.A. külügyi hivatala: Elnök Ur elismerését nyilvánítja az Önök emlékiratában foglalt gondolatokért s nagyra értékeli az abból kiáradó jóindulatot. Elnök Ur s tanácsosai mélyen átérzik Kelet-Europa államainak és népeinek kegyetlen sorsát és ezt szemlélve tartva vasznak részt a genfi konferencián, mellyel kapcsolatban Elnök Ur kijelentette: "En magam részéről nem hiszem, hogy Amerika egyáltalán boldog lehet addig, míg egyetlenegy nemzet, mely független történelmi múlttal rendelkezik, idegen hatalom által rabzolgásban tartatik." Aláírás.

Kanada miniszterelnöke titkársága útján: Miniszterelnök Ur felhért, hogy az Önök július hó 3-án kelt s Magyarország jövőjével kapcsolatos óhajait magában foglaló emlékiratának vételét azzal tudassam, hogy azt ő személyesen Külügyminiszter kollegája különös figyelmébe ajánlotta. A kanadai Külügyminiszter helyettes pedig azt közölte, hogy a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség emlékiratát megkapták s az abban foglalt kívánásokat az azokat megérdemlő figyelemmel tartják szemlélve és vették tudomásul. Aláírás.

Jövőben is hallassuk szavunkat folyamatosan és állandóan mindaddig, míg közös célunkat - Hazánk felszabadítását - el nem értük!

Az amnesztia rendelet eredményessé tétele céljából hazulról kiküldött úgynökök árasztják el a szabad Európát, kik otthoni hozzánk tartozóinkkal iratott levéllel csábítanak haza. Igérik azt is, hogy otthon jó állás és biztos megélhetés vár ránk.

Ezzel kapcsolatban felhívjuk Bajtársaink figyelmét lapunk f.évi 5. sz.-ban közöltekre. Ne adjanak hitelt a kikényszerített leveleknek, melyet a haza csalogató és pénzért dolgozó úgynökök felmutatnak!

K.J. bajtársunk Franciaországból múlt hó 19-én ült hajóra Amerikába való kivándorlás végett. Ezután bucsuzik Bajtársaitól és ismerőseitől. Reméljük, hogy a kivándorolt a tengerentúl is oly lelkes tagja marad Közösségünknek, mint amilyen itt Európában volt. Kivándorlásához kívánunk minden jót és sikert, váljanak valóra ahhoz fűzött reménysegei.

Ezúton köszönettel nyugtázzuk az Ön.....hozzájárulását a D.L.-re.

Magyar Cserkész Szövetség 1955. évi jelentését vettük kézhez a napokban, amelyet Bodnár Gábor, a Szövetség vezetőtitkárja állított össze nagy körültekintéssel. Megtudtuk abból, hogy összesen 41 magyar cserkész csapat működik és pedig Európában 8, Észak-Amerikában 18, Dél-Amerikában 12 és Ausztráliában 3. Az össz-létszám pedig 2.815. A sok nehézség és főként a még mindig hiányzó anyagi támogatás dacára cserkészseink maradéktalanul teljesítették kötelességüket és minden tekintetben jó munkát végeztek. Összinté örömmel gratulálunk az elért eredményekhez és meghajtjuk a cserkészek előtt az elismerés zászlóját. Koronázza még sok sikert a Szövetség és minden tagja nemes munkáját.

Saarland-ban e hó végén népszavazás lesz, amelynek útján arról dönt az ország lakossága, hogy Parisban a német kormány hozzájárulásával kidolgozott Saarland nemzetközi helyzetét szabályozó alapszabályt elfogadják-e vagy sem? A német pártok az ez ellen való szavazásra buzdítják híveiket, mert az alapszabály szerint Saarland-Luxenburg mintájára önálló állam lenne.

A kanadai csö. találkozó rendezőinek kivánására az elszámolást az alábbiakban közöljük: Önkéntes adakozás eredményeként befolyt 67 dollár. Ebből kiadások: Emlékiratok fordítása, előállítás, postaköltség 31.25 dollár; rendezés postai és telefon kiadásai 13.69 dol.; egy dr. clevelandi csö. napi hanglemez 3 dollár; rendezésnél használt gépkocsi üzemanyaga 10 dollár; B.L. fejlődésének előállítására megküldve 10 dollár. Ha a kiadásokat a bevétellel összevetjük, úgy 0.94 dollár hiány mutatkozik, amelyet a hamiltoni csö. csop. zászló-alapjából fedeztek.

"A Kossuth idők hazafias orvosai" címmel a magyar orvos régebbi múltjának rövid vázlatával értékes, színes fedőlappal, fényképekkel ellátott mű jelent meg nyomtatásban. Balassa Béla honfitársunk a szerző, a műtől a könyv 2 dollárért megrendelhető. Címe: 4217 Russel Ave. Mt. Rainier, Md. USA.

J. B. Kiss Calgary bajtársunkat kérjük, hogy válaszoljon mielőbb a levélünkbe feltett kérdésekre.

Cím változások. Központi Vezetőnk címe f.évi október hó 1-től: SALZBURG Simnhub Str. 8. Austria.

Felhívjuk a "Kronika" és a "Magyar Cserkész" c. lapok szerkesztőségének figyelmét az alatti címekre, mert kiadványaikat még mindig a volt austriai címünkre küldik, amely már régen megszűnt, mivel fél esztendeje Hollandiába teleptültünk át.

Akron városban Ohio-ban a Magyar Ház költségeinek fedezésére tartott szökevényes évi vásárról beszámolóinkat lapunk következő számában létszeggel közöljük, sajnos az onban a régi, sötét zöld egyenruhába öltözött csendőzár-járőr fényképét közzétenni nem tudjuk, mert anyagiak nem állnak rendelkezésünkre.

H A N D S C H R I F T - K É Z I R A T. ADRES-CIM: D.L. SZERKESZTŐSÉGE
DRIEBERGEN. Burgemeester Park 24. Nederland.

DRUCKWERK.
PRINTED MATTER.
PERIODIQUE.
DRUCKSACHE.

Aan Heer dr. Béla R E K T O R
Mr. 376 Eddy Rd.
Mrs. Cleveland 8. Ohio.
An Herrn.

USA

